

samlingens Grindring, at § 39 i Forretningsordenen gaar ud paa, at „Stemmerne tælles af Secretairerne. Skulde disse være i Tvivl om Afstemningens Udfald, saa stemmes efter Navneopraab. Dette kan ogsaa inden Provens Begyndelse forlanges af 10 Medlemmer.“ Naar det imidlertid under Afstemningen maatte vise sig, at der er en meget ringe Forskjel i Stemmeantallet, er det naturligtvis let muligt, at Feiltagelse kunde indløbe. Det kunde hidrøre fra Medlemmerne af Forsamlingen, ved Misforstaaelse af det stillede Spørgsmaal, ved at de sætte sig for hurtigt osv., og det kunde ogsaa hidrøre fra Secretairerne, om disse end ogsaa ere nok saa omhyggelige, og man troer, at Erfaringen i enkelte Tilfælde har lært, at det vilde være uønskeligt, om der var taget Forholdsregler imod saadanne Feiltagelser. Folkethingets Forretningsorden, forsaavidt den omhandler samme Gjenstand som § 39, er afvigende fra Landstingets i Henseende til at Myndigheden til at afgjøre saadanne Spørgsmaal er nedlagt i Formandens Haand, og dette Things Formand har, saavidt jeg veed, fulgt den Regel, at, naar Forskjellen ikke er over 4 Stemmer, lader han Navneopraab foretage. Paa samme eller lignende Maade kunde man vistnok ogsaa gaar frem i nærværende Thing; men man har dog troet, at vor høitærede Formand ikke engang ønskede denne Afgjørelse lagt i sin Haand, og han maatte i alt Fald danne sig en fast Regel paa samme Maade, som Tilfældet har været i det andet Thing. Man har derfor meent, at det i det Hele taget var rigtigere at optage en yderligere Bestemmelse i Regulativet, og Udvalget har antaget, at, da denne Forsamling er mindre talrig, behøvedes Antallet ikke at sættes saa høit, som det er sat i det andet Thing, og at det vilde være tilstrækkeligt, hvad man har foreslaaet, nemlig at, naar Forskjellen i Stemmetallet ikke overstiger 3, skulde Afstemning ved Navneopraab finde Sted. Det er jo vistnok Tilfældet, at en saadan Bestemmelse i Forretningsordenen vil medføre, at Afstemningen kan tage noget længere Tid end det ellers vilde være Tilfældet, men man finder, at det sande Resultat af Thingets Mening er jo altid Hovedsagen, og derfor troer man, at den Dpoffrelse

af Tid, som kan finde Sted af bemeldte Grund, ikke er at paaagte i Sammenligning med Vigtigheden af at udfinde det sande Resultat af Afstemningen.

Det andet og senere Forslag, som Udvalget for Forretningsordenen har tilladt sig at stille, er foranlediget ved følgende. Det vil være i den ærede Forsamlings Grindring, at imod Slutningen af forrige Rigsdagssession, henledede vor høitærede Formand Opmærksomheden paa visse Foranstaltninger, som han antog det uønskeligt at træffe, og navnlig med Hensyn til Mellemtiden mellem Rigsdagssessionerne at tage Forholdsregler, som kunde gjøre det muligt, at de Forretninger, som da kunde falde, kunde blive udførte. Paa den Tid indskrænkede imidlertid nærværende Forsamling sig, paa samme Maade som den anden Deel af Rigsdagen, til at bemyndige for sit Vedkommende Landstingets Formand til i Mellemtiden imellem de 2 Rigsdagssessioner at træffe saadanne foreløbige Foranstaltninger, som maatte anses fornødne eller hensigtsmæssige til Forberedelse af Rigsdagens næste Sammenkomst, hvilke vilde være at forelægge Thinget til Bedømmelse, forsaavidt det skønnedes fornødent. Efterat dette var forudgaaet i det tidligere Rigsdagsmøde og nærværende Session var begyndt, bragte den høitærede Formand, i Mødet den 9de October, samme Gjenstand paa Bane, og i Forbindelse med flere Meddelelser om Foranstaltninger, som vare trufne med Hensyn til Locale, Archiv og Rigsdagstidende, berørte han, at det formeentligt var nødvendigt, at en Rigsdagen til Ansvarstaaende, fast Embedsautoritet blev ansat, om hvilken Indstilling jeg skal henvise til vedkommende Nummer af Landstingstidenden, hvor dette er berørt. De tvende Formænd for begge Thingene toge derefter denne Gjenstand under nærmere Overveielse, og da de vare komne til et Resultat, tilskrev de under 21de October Udvalgene for begge Thing Forretningsregulativer, hvilke derpaa efter Opfordring sammentraadte, for at tage under fælles Overveielse, hvad der i denne Henseende burde indstilles til begge Forsamlinger. Det Resultat, hvorom man har forenet sig, som er udgaaet fra begge de ærede Formænd og som har vunn-